

Stilte: R.K. Wij mogen daarin niet zien een symbool van de tijdelijke rust der Kerk na de komst van de Antichrist, of van het begin der eeuwigheid. De stilte betekent niet een einde, maar een begin. De raadsbesluiten Gods, welke bij de opening der zegels voor Gods troon werden voorbereid, beginnen nu op aarde in vervulling te gaan. Daarom heeft ook bij het zevende zegel geen visioen plaats, zoals bij de voorafgaande.

Hoofdstukken 8-11 schetsen vanuit een derde gezichtspunt Gods plan in de geschiedenis. **Eerst** kwamen de bijzondere boodschappen van Jezus aan **Zijn gemeenten**. Daardoor wilde Hij zijn volk reinigen en versterken. Hij toonde hen hun fouten en bood hen genazing aan. Toen kwamen de zeven zegels waarin Jezus zijn volk troost biedt door hen te laten zien dat God de leiding heeft in het wereldgebeuren, en dat Hij een einde zal maken aan zonde en lijden. Door de **zeven bazuinen** rondt Jezus zijn boodschappen aan zijn volk af. Hij toont hen hoe God door de geschiedenis heen het kwaad straft en dit doet met **rechtvaardigheid en barmhartigheid**. De bazuin is in de Bijbel niet zomaar een blaasinstrument. Bazuinen worden gebruikt om van tijd tot tijd bijzondere keerpunten in de geschiedenis van het volk van God aan te kondigen. We denken aan de bazuinen bij de wetgeving, toen de Tien Gebeden gegeven werden. (Ex. 19:13, 19; 20:18.) Bij de val van Jericho (Jozua 6: 16), toen zij op het punt stonden het beloofde land binnen te gaan. Over de bazuinen spreken de profeten als de dag des Heren nabij is. Joël 2: 15. Er worden nieuwe etappen door aangegeven in de heilsgeschiedenis. Daarnaast gaf God het bevel, dat de priesters elk Jaar vlak voor de **grote Verzoendag**, door bazuinorgel het volk moesten oproepen om zich voor te bereiden op de oordeelshandelingen op die dag. De zevende bazuin eindigt dan ook met het laatste oordeel over de mens, dat in het Oude Testament wordt voorgesteld door de **Grote Verzoendag**.

Dit herinnert aan de plechtigheid van de **Verzoendag** (Lev. 16:12). De datief τὰς προσευχῶν; (Vgt.: *orationibus* = datief van betrekking: **met de gebeden van alle heiligen**. Het reukofferaltaar wordt ook in Num. 4, 11 het **gouden altaar** genoemd. Het offer van de engel is een zinnebeeldige daad, waardoor hij de gebeden van de heiligen aan God opdraagt en door zijn voorbede ondersteunt (R.K.). Dat de gebeden der rechtvaardigen als een aangenaam reukoffer voor God opstijgen, zegt ook de Psalmist: *Laat mijn gebed voor U als een reukoffer gelden, mijn opgeheven handen als een avondoffer zijn* (Ps. 141, 2). Het offer der martelaren is een bloedig offer en wordt daarom in verband gebracht met het brandofferaltaar (vgl. 6:9). Dat echter het reukwerk ontstoken wordt door het vuur van het brandofferaltaar wijst erop, dat het gebed alleen verhooring krijgt door de kracht van **Christus' kruisdood (en verrijzenis)** en bevrucht moet worden door de offers van de biddende Christenen.

De visioenen van de eerste 4 bazuinen vormen een samenhangend geheel, evenals die van de eerste 4 zegels. Hier wordt de serie van 7 dus weer verdeeld in 4 en 3.4 over de levenloze natuur, maar middellijk ook de mensen. Het zijn symbolen (R.K.), meestal ontleend aan de plagen van Egypte en stellen alle natuurrampen enkele forse trekken voor. Het schema is **aarde, wateren** (water vd zee + zoete water) en **hemel**. **A. Hagel en vuur** herinneren aan de 7^{de} plaag van Egypte: (Ex. 9: 24). In Ps. 18:13 wordt Gods verschijning begeleid door hagel en vurige kolen, die uit de wolken te voorschijn schieten. Dat hagel en vuur *vermigd zijn met bloed*, is misschien ontleend aan de eerste plaag van Egypte (Ex. 7:20). Het is de **aarde** (het vasteland), welke door deze eerste plaag getroffen wordt. Evenals in 7:1-3 worden hier de **bomen** vermeld. Dat de ramp zich tot een **derde deel** beperkt, is weer een bewijs, dat elk strafgericht door Gods barmhartigheid getemperd wordt. Het verbod van God aan de engelen om de aarde, de zee en de bomen te beschadigen (7:3) is dus opgeheven, omdat de uitverkorenen gezegend zijn. Dat het vuur al het groene gras verbrandt (dus niet een derde deel), is een afwijking, waarvan de betekenis niet toelichtend is. **B. Door de 2^{de} ramp** wordt de **zee** getroffen. Zij verandert voor een derde deel in **bloed**. Dit herinnert aan de 1ste plaag van Egypte: (7:20 v.). Dat slechts een **derde deel** van het zeewater bloed wordt, is in werkelijkheid moeilijk denkbaar, maar we lezen in de Apocalyps. Doordat een derde deel van de in de zee levende schepselen sterft, wordt de mensheid indirect getroffen, maar hier wordt ook uitdrukkelijk geconstateerd, dat een derde deel der schepen vernield wordt; dit treft de mensen onmiddellijk, zowel in hun bezit als in hun leven. Dat de vissen tengevolge van de verandering van het water in bloed sterven, is begrijpelijk, maar waarom dit de ondergang der schepen veroorzaakt, is moeilijk te zeggen (ideeën, symbolisch apparaat). De oorzaak = *er werd als een grote berg, brandend van vuur, in de zee geworpen*. In Hen. 18:13-16; 21:3 ziet de profeet 7 sterren als grote brandende bergen; dit zijn de **engelen**, die in het begin het gebod van God overtraden. **C. De 3^{de} ramp** treft de zoete **wateren**: *de rivieren en de waterbronnen*, maar ook wederom slechts voor een derde deel. Hier wordt uitdrukkelijk gesproken van een **grote ster**, die van de hemel valt, brandend als een fakkel. Blijkbaar wordt verondersteld, dat zij op aarde uiteenspat en het derde deel der rivieren en waterbronnen treft. De naam van de ster is Αφύθος; (absint of alsem): Zij verandert het derde deel van het water in alsem = gif. Jeremia's schrijft dat JHWH zijn volk zal voeden met alsem en drenken met gif (9:14; 23:15). Ook hier wordt uitdrukkelijk geconstateerd, dat de plaag indirect de mens treft. Doordat zij drinken van het water, *sterven vele mensen*. Er wordt niet gesproken van een derde deel, omdat de dood van het derde deel der mensen gereserveerd blijft voor de zesde bazuin (9:18). Het water, dat bitter wordt, vinden we ook in 4 Esdr. 5:9. Hier suggereert men het moreel lijden, waarde alsem het beel van is. **D. 4^{de} ramp**: Nu is de beurt aan de **hemellichamen**: *de zon, de maan en de sterren*. Deze ramp herinnert aan de 9^{de} plaag van Egypte (Ex. 20:22 v.). Waardoor de hemellichamen getroffen worden staat er niet. Resultaat; *een derde deel verduisterd*. Het gevolg daarvan is, dat de dag en de nacht voor een derde deel niet meer lichten. De zon en maan geven slechts 2/3 deel van hun lichtkracht.

8.1 Toen het lam het **zevende zegel** verbrak, viel er een **stilte in de hemel**, gedurende ongeveer een half uur. 2 Ik zag de zeven engelen die voor Gods troon staan. Ze kregen alle zeven een **bazuin**. 3 Toen kwam er een andere engel, die met een gouden wierookschaal bij het altaar ging staan. Hij kreeg een grote hoeveelheid wierook om die op het gouden altaar voor de troon te offeren, samen met de gebeden van alle heiligen. 4 De **rook** van de **wierook** steeg met de **gebeden van de heiligen** uit de hand van de engel op naar God. 5 Toen nam de engel de wierookschaal, vulde hem met **vuur** van het altaar en wierp dat op de aarde. Er volgden donderslagen, groot geraas, bliksemschichten en een aardbeving.

De eerste zes bazuinen

6 De **zeven engelen**, ieder met een bazuin, maakten aanstalten om erop te blazen. 7 Toen blies de **eerste engel** op zijn bazuin. Er kwam hagel en vuur, gemengd met bloed, en dat werd op de aarde geworpen. **Een derde deel** van de **aarde** brandde af, evenals een derde deel van de bomen en al het groen. 8 De **tweede engel** blies op zijn bazuin. Iets dat eruitzag als een grote berg, waar de vlammen uitsloegen, werd in zee gegooid. Een derde deel van het **water** werd bloed, 9 een derde deel van alle in zee levende wezens ging dood en een derde deel van de schepen verging. 10 De **derde engel** blies op zijn bazuin. Uit de hemel viel een **grote ster**, die zo fel brandde als een fakkel. Hij viel op een derde deel van de rivieren en op de waterbronnen. 11 De naam van de ster is **Alsem**. Dat derde deel van het water werd alsem. Veel **mensen** stierven door het water, dat bitter geworden was. 12 De **vierde engel** blies op zijn bazuin. Een derde deel van de zon, van de maan en van de sterren werd getroffen, waardoor dat deel verduisterd werd. Een derde deel van de dag en ook van de nacht was er **dus geen licht**. 13 **In mijn visioen** hoorde ik de luide roep van een **adelaar** die hoog in de lucht vloog: 'Wee! Wee! Wee de mensen die op aarde leven! Want dadelijk klinken de bazuinen van de **drie engelen** die nog niet geblazen hebben.'

Grote Verzoendag: - // De stem der leken - Op de tiende dag van de Joodse zevende maand verzamelde de vergadering Israëls zich rondom het heiligdom voor de dienst van de Grote Verzoendag. Het was hun Yom Kippur of jaarlijkse Dag des Oordeels, waarop het heiligdom werd gereinigd. (Leviticus 16 : 2). Als de Hogepriester in de tegenwoordigheid Gods trad, in het heilige der heiligen, baden de Israëlieten: **onze Vader, onze Koning, verzegel onze naam in het boek van goede afloop en voorspoed**. (Jewish Encyclopedia 11, 281). Aan het einde van de diensten van deze dag placht de Israëliet de hand van vriend en buur te drukken, zeggende: *Ik hoop dat U een goed zegel ontvangen hebt*. - Zij die in deze laatste tijd verzegeld worden, zullen diegenen onder het geestelijk Israël zijn, die in het geloofdeeld zullen hebben aan het werk van oordeel en reiniging van het heiligdom. (Joël 2:15-17; Hebreëen 10:19 . Hun zonden zullen in het onderzoekend oordeel worden uitgewist Leviticus 16 : 30; Handelingen 3:19; Daniël 7:9,10; 8:14) en door de afsluitende doop van de H. Geest zullen zij verzegeld worden voor de komst van de Heer. (Joël 2:28,29; Efeziërs 4:30). De H. Geest schrijft Gods wet in het hart van de gelovige. (Hebreëen 10:15,16). Zo zal de Schrift vervuld worden: *Verzegel de wet onder Mijn leerlingen*. (Jesaja 8:16). *Het zegel Gods* wordt in Gods wet gevonden in het vierde gebod. Van alle tien geboden brengt alleen dit gebod de naam en de kwaliteit en het rechtsgebied van God aan het licht. Het verklaart Hem te zijn Schepper van hemel en aarde en onderschrijft op deze wijze Zijn uitsluitend recht op eerbied en aanbidding boven al wat bestaat. Zij, die het zegel van de levende God ontvangen hebben en door de genade Gods alle geboden hebben leren onderhouden, van hen is eerst dan de gehoorzaamheid aan de zevende **dags Sabbat** geworden tot het uiterlijk kenteken van innerlijke verlossing van zonde door de kracht van de H. Geest. (Exodus 31:17; Ezechiël 20:12).

Het **vuur** is de goddelijke toorn (vgl. Mt. 3,10; 1 Kor. 3:13; 2 Thess. 1: 8; 2 Petr. 3:12). De verschijnselen (vuur gerelateerd): **donderslagen, stemmen, bliksemstralen en aardbeving**, tekenen de straf-gerichten, bij het schalmen van de bazuinen over de wereld gebracht. Het vuur is nodig om de (wierook) rook naar boven te doen gaan en te straffen = de goeden te wreken.

Hoofdstuk 8:13; 9:11. Na de eerste drie bazuinen kondigde een arend (geen engel., zoals de Statenvertaling zegt) aan dat de laatste drie bazuinen nog veel elende zouden brengen. Lang voor de dagen van Johannes verklaarde de profeet Hosea: *De bazuin aan uw mond! Als een arend komt het tegen het huis des Heren! Omdat ze Mijn verbond hebben overtreden en tegen Mijn wet gerebelleerd*. Hosea 8:1. E. De adelaar vliegt naar Μεσορρανμα betekend het staan van de zon op de middaghoogte of in het zenith (vgl. 14; 6; 19:17). De adelaar vliegt op de hoogste hoogte, omdat zijn stem overal moet gehoord worden. Ook in de Apoc. van Baruch (77, 19-25) wordt de **adelaar** vermeld als de overbrenger van Gods bevelen; van hem wordt daar gezegd, dat God hem z6 heeft geschapen, dat hij verheven zou zijn boven alle vogels. De actoj (adelaar of gier) wordt in Mt. 24:28 als een symbool van het naderende oordeel genoemd. Het driemaal herhaalde *Wee!* heeft natuurlijk betrekking op de 3 rampen, die nog te wachten staan. Daardoor worden zij als een samenhangende groep tegenover de 4 voorafgaande gesteld. Wat ze van deze laatste onderscheidt, is vooreerst hun *schrikwekkend karakter*, waardoor zij de vorige vier overtreffen, en hun onmiddellijke betrekking tot de bewoners der aarde. Daarom worden zij de 3 *Weeën* genoemd. Het einde van het eerste Wee! wordt uitdrukkelijk geconstateerd in 9:12, het einde van het tweede in 11, 14. In hetzelfde vers wordt het derde aangekondigd, maar het einde daarvan wordt niet vermeld

[Dit zijn voorbeelden van de exegetische verklaringen die voorspellingen beelden.]

1. De geloofsrijver na Pinksteren. 2. Rome en de vervolgingen. Ketterijen en bloed. 3. Hongersnood (Amos 8:11 naar Gods Woord: middeleeuwen, genade wordt verkocht, kerk = staat. 4. Veralg. Afvalligheid 2 Thess. 2:1-4, 5. Met de reformatie: herwaarding van de echte martelaren. 6. Tekenen komen dat wat ook Matt. 24 voorspelt.

Tot pijnlijk gedateerd: *Ook het Oost-Romeinse Rijk viel in ongenade bij God. Hij hield in genade de onvermijdelijke gevolgen van het verwerpen van Zijn woord tegen. Tenslotte moest Hij ook het Oost-Romeinse Rijk straffen. Een ster opende de put van de afgrond. De duivel is de engel van de afgrond (vers 11). Er komen **springhanen** uit de afgrond. Springhanen hebben geen koning, maar hier hebben zij als koning de engel van de afgrond: Abaddon (Verwoester). De duivelse machten zijn georganiseerd. Terwijl we denken aan toeval, zit er een brein achter. Er komt rook uit de afgrond, waardoor een verduistering ontstaat. De verduistering die over het Oost-Romeinse Rijk kwam, was de leer van Mohammed, die zijn oorsprong vindt in de engel van de afgrond. Vanuit de woestijnen van Arabië overstroonden de Mohammedanen als spritkhanen het Oost-Romeinse Rijk. De macht waarover het rijk der duisternis beschikt is een gegeven macht. De sleutel moet eraan te pas komen om de put te openen. Gedurende vijf profetische maanden (150 jaar als men een dag rekent voor een jaar: Ezech. 4:6) pijnigden de volgelingen van Mohammed het Oost-Romeinse Rijk. Gibbon schrijft: „Op 27 juli 1299 viel Othman Nikodemij binnen”. Decline and Fall of the Roman Empire, vol. V; chap. 64; par. 14. Othman was de stichter van het Ottomaanse Rijk, waarin de Mohammedaanse stammen verenigd werden. In 1449 erkende de laatste Oost-Romeinse keizer Constantijn zijn ondervorpenheid aan de Ottomanen. Hierdoor eindigden de jaren van pijniging en een periode van onderwerping brak aan.*

Vv Openb. 7.

In Hen. 20 worden hun namen genoemd: Uriël, Raphaël, Raguel, Michaël, Sariël, Gabriël en Remël. Soms is er van 6, 4 of ook van 3 troonengelen sprake. Zij worden in het Boek der *Jubileën engelen van het aanschijn (Gods)* genoemd. Aan hen worden 7 bazuinen gegeven. Wanneer de engelen op de bazuinen blazen, zullen de uitverkorenen van de 4 windstreken verzameld worden (Mt. 24: 3). In Thess. 4, 16 worden de komst van Christus en de verrijzenis der uitverkorenen aangekondigd door de **bazuin van God**, in 1 Kor. 15: 52 door de **laatste bazuin**. Uit deze teksten en uit de apocriefen, waar eveneens vaak bazuinen vermeld warden (Hemelvaart van Mozes 22; Esdr. 5:4; 6: 23; Apocalyps van Abraham 31; Sibilleeën. VIII, 239), blijkt duidelijk, dat de bazuinstoot het oordeel van God aankondigt. **Daarmee is echter verbonden de redding van de uitverkorenen, zodat hij niet uitsluitend een ongunstige betekenis heeft.**